

Kobylístek

Postní duchovní obnova	3
Akvárium v kostele?	6
Postní kasička a kalendář	21
Prázdninové chaloupky	22
Rozhovor s Ludislavou Hájkovou	23
Dobrovolníci v Bulharsku	28

Nová rubrika
**JÁ A MOJE
FARNOST**

strana 13

Stříbrný ples!
...jaký byl?

Fotografie od Vojtěcha Muchy na str. 14 - 15

Milí přátelé,

tématem dnešního úvodníku bude DON BOSCO a BABIČKA. Vždycky 31. ledna slavíme Dona Boska při mši svaté a potom v divadle. Většinou je to pěkné, veselé a rodné. Je to dobře. Don Bosco měl rád smích a upřímnou radost, protože tak se projevuje člověk s čistým svědomím. Největší radost působilo našemu zakladateli to, když někdo změnil svůj život k dobrému. Když pochopil, jaké dobro je žít s Bohem a pro Boha. Boskovo heslo „Dej mi duše a ostatní si vezmi“ vyjadřovalo jeho touhu po spáse mladého člověka. Intenzivně se věnoval náboženské výchově a formaci mladých kluků. Je to téma paradox, který Bosco pochopil a nám předal. Děti, dokud jsou malé, tak zdánlivě nepotřebují žádnou speciální náboženskou péči. Napodobují rodiče, chodí s nimi do kostela a jsou více méně hodné. Nicméně až odrostou nezřídka zájem o věci náboženské ztrácejí, a přes následné veliké úsilí rodičů a kněží často opouštějí křesťanský způsob života. Don Bosco naopak největší intenzitu křesťanské výchovy zaměřil právě na děti a mládež. Dokud bylo srdce mladého člověka otevřené a kypré, horlivý učitel mládeže sázel a sázel Boží slovo, zprostředkovával svátostné milosti, vedl k modlitbě a účtě k Ježíši v eucharistii. Don Bosco poučen Boží moudrostí věděl, že nic nejde samo, a že je dobré učit se Boží lásce od nejtělejšího věku. O toto úpěnlivě prosím i já vás všechny rodiče a vychovatele. Věnujte se cílevě-

domě náboženské výchově dětí. Modlete se s nimi. Vyprávějte jim příběhy z Písma svatého. Naslouchejte jejich otázkám, snažte se jim moudře odpovídat. Buďte jim příkladem. Připravte je na to, že jejich okolí bude k víře lhostejné či dokonce nepřátelské, aby si dokázaly vážit tohoto převzácného daru. A modlete se denně, aby jim Bůh víru zachoval a rozvinul do plné krásy. Málem bych zapomněl na tu babičku! Jsou děti, na které rodiče nemají čas, protože musejí chodit do práce, někdy i po nocích a děti zůstávají mnoho času samy. Nemají nebo neznají vlastní prarodiče. Většinou se to jejich okolí ani nedozví. Pokud by se mezi vámi našla babička, která by se nebála mít alespoň občas dalšího osmiletého, případně desetiletého vnuka, dejte mi vědět.

Všem vám denně žehnám a děkuji za vaši spoluodpovědnost za naši farnost. P. Martin

Telefonní číslo faráře

(případně jiného dostupného kněze):

283 029 165

Ačkoli je to pevná linka, bude k dispozici i mimo úřední hodiny, protože ji lze přesměrovat na mobil

Kancelář faráře

hodiny pro veřejnost

pondělí	14.00	-	18.00
středa	9.00	-	12.00
pátek	9.00	-	12.00

Místnost za recepcí salesiánského domu
- lze přijít bez předchozí domluvy

Postní duchovní obnova farnosti včetně rodin

Drazí farníci, rádi bychom vás všechny pozvali na postní duchovní obnovu farnosti a rodin, která se uskuteční v **sobotu 11. března 2017**. Struktura programu bude podobná jako v adventu. Počítáme s programem jak pro dospělé, tak i s programem pro děti školního věku a také bude zajištěno hlídání předškolních dětí ve školíci. Taktéž bude možné si objednat oběd. Přihlašování bude nově na webových stránkách farnosti v rubrice akce. Rodiče prosíme, aby do komentáře k přihlášení napsali počet a věk dětí, které chtějí přihlásit: <http://terezicka.cz/akce/postni-duchovni-obnova-farnosti-vcetne-rodin/> Zde budou průběžně doplňovány informace k samotnému průběhu dne a programu obnovy. Pro ty, co nepracují pravidelně s internetem, bude možnost přihlášení v sakristii. **Uzávěrka přihlášek bude v neděli 5. března 2017**. Moc prosíme o dodržení termínu.

P. Ladislav Bandouch

Bohoslužba usmíření naší farnosti

Milí farníci, v souladu s pastoračním plánem farnosti chceme využít tři výročí (70 od zřízení farnosti, 80 od posvěcení kaple sv. Terezičky, 90 od příchodu salesiánů do Česka) k díkůvzdání, odpuštění i pro reflexi o poslání a identitě naší farnosti. Věříme, že k tématu odpuštění, usmíření a uzdravování vztahů přispěla adventní duchovní obnova. S pastorační radou jsme se dohodli, že bychom se k tomuto tématu rádi vrátili některými podněty v postní době. A vše by mělo vyvrcholit o víkend po Velikonocích 22. a 23. dubna 2017. Neděle Božího milosrdenství se jeví jako nej-

vhodnější termín. Bohoslužba usmíření by proběhla u sv. Terezičky v sobotu večer a v neděli odpoledne bychom se připojili k pouti Božího milosrdenství na Černém Mostě, která se stává tradiční aktivitou našeho vikariátu.

Bližší program bude upřesněn v dalších Kobylístcích. Jen s předstihem uvádíme termín, abyste s ním mohli počítat při svém plánování. Za pastorační radu farnosti

Anička Fantová a P. František Blaha

Svátost nemocných 11. 2.

Letos připadá Světový den nemocných na sobotu 11. února. Na tento den připadá památka Panny Marie Lurdské. Zveme všechny nemocné, aby si přišli vyprosit Boží pomoc k uzdravení duše i těla při mši svaté v 16.00 hodin. Při této bohoslužbě se bude starým a vážně nemocným na požádání udělovat svátost nemocných. Tito ať se dostaví do kostela nejpozději v 15.45. Po bohoslužbě bude malé občerstvení ve farním sále.

P. Martin Hobza

Intergalaktický karneval

Srdečně Vás všechny zveme na karneval, který se uskuteční v neděli 19. února od 14.00 do 17.00 v tělocvičně Salesiánského střediska mládeže. Malý princ potřebuje pomoci s návratem na svoji planetu. Proto prosíme všechny vesmířany: přijďte a společnými silami mu pomozte. Součástí programu budou soutěže i možnost získání odměn a drobných dáreků. Prosíme všechny maminky, babičky a tety, zda by mohly napéct nějaké dobrotky pro děti k občerstvení. Vezměte je s sebou přímo na karneval do baru v klubu Vrtule. Také prosíme, zda máte doma nějaké vhodné předměty

na odměny a dárky pro děti (hračky, knížky, společenské hry). Tyto přinášíte na recepci domu SDB ve všední dny v týdnu od 13. do 17. 2. /po-pá/, aby se mohly seřadit a přidat k odměnám. Děkujeme a moc se na Vás těšíme. Za Karneval tým

Kludia Henzlíková

Pouť ke sv. Valentinu

Zamilované, snoubence i manžele zveme 18. 2. na Vyšehrad. Dopolodním programem provází P. Jakub Berka, O. Praem. Hlavním celebrantem poutní mše v bazilice sv. Petra a Pavla v 15.30 bude děkan Kolegiátní kapituly P. Ing. Michal Němeček. Více na <http://www.apha.cz/cpr-nov-pout-ke-sv-valentinu-2017>

Tomáš Redlich

Pojď, teď je ten čas Jej chválit!

Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce, říká svatý Pavel v Listu Efezským (5,19). Chvalte Ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou, píše se v žalmu 150. Výzva ke chvále je dokonce i v nejkratším žalmu Bible: Chvalte Hospodina, všechny národy, všichni lidé, chvalte ho zpěvem (117,1). Pojďte chválit s námi - v úterý 21. února hned po večerní mši svaté. Budeme se modlit a chválit Boha písněmi, čtením z Písma a chvílemi ticha. Večer chval potrvá do zhruba 20.30 a je otevřen všem z farnosti. Za kapelu Kairos

Markéta Růžičková

Klub seniorů zve

- 12. 2. Posezení a zazpívání si s harmonikou Milana Miškaříka
- 26. 2. Přednáška pana Janáka - Praha neznámá a trhy a tržnice

- 12. 3. Smetanovo muzeum - putování po rodokmenu Bedřicha Smetany

Čas a místo srazu bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Praha neznámá - Trhy a tržiče

Zvu všechny srdečně na přednášku s ústředním tématem „Pražské trhy a tržnice“. Přednáška je spojena s projekcí dobové i současné fotodokumentace a koná se v rámci nedělního setkání seniorů dne 26. 2. ve 14.00 ve farním sále.

Někdo v rámci svého sebevzdělávání navštěvuje „Univerzitu třetího věku“, která si klade za cíl poskytnout seniorům možnost se kvalifikovaně a na univerzitní úrovni seznamovat s poznatky v oblasti vědy, historie, kultury apod.. My si takovéto velkolepé cíle před sebe neklademe. Svou účastí spíše naplníme sociální funkci setkání.

A tak bychom mohli toto, a v případě zájmu, i další setkání nazvat Akademií volného času s podtitulkem Praha neznámá.

Jiří Janák

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 13. 2. a 27. 3. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Pobožnosti Křížové cesty

Během postní doby budou v našem kostele každý pátek od 17.55 pobožnosti Křížové cesty. Společenství, která máte zájem vést tuto pobožnost, se můžete zapisovat v sakristii. Časově je třeba se vejít do 30 minut.

P. Martin Hobza

INTERGALAKTICKÝ KARNEVAL

Malý princ uvízl na neznámé planetě a potřebuje se dostat zpátky domů.

Proto všichni mimozemšťané, ufoňi, mimoni, planety, měsíce, hvězdy a všechny ostatní vesmírné bytosti přijďte a společnými silami mu pomozte, aby mohl na své raketě odletět zpět na svou planetu a vrátit se šťastně domů.

Datum: 19.2.2017

Čas: 14,00–17,00

Místo: Tělocvična katolického studentského sdružení mládeže, Křesťanství

Veškerá vesmírná rodina, ve které budou mít všichni členové nejoriginálnější masku získá milé překvapení.

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s malými dětmi ve čtvrtek 2. 3. od 9.30 k setkání s Markétou Cacákovou. Jejím tématem je "Nástup do práce po delší rodičovské dovolené a jak se na to připravit". Jako matka tří dětí se nechala inspirovat knihou "Pracující máma - návod na přežití". Představí nám několik rovin návratu do zaměstnání - např. prevence nemocí, kolegiální vztahy, péči o sebe samu, péče o partnerský vztah i snížení nároků zejména na domácnost a neopomene ani rovinu duchovní. Vše okořeně vlastní zkušeností. Parkování kočárků od 9.15. Hlídní dětí zajištěno. Těšíme se na vás!

*Pavla Redlichová a Lucie Muchová
mamky.sobe@centrum.cz*

Prosbu o pomoc s asistencí

Hledáme spolehlivou asistentku k našemu osmiletému synovi s mentálním postižením. Syn je komunikativní, ale opožděný ve vývoji, místy dost hyperaktivní. Potřebuje částečně pomoc s oblékáním. Má rád hudbu. Pomůže nám vyzvedávání ze školy v centru Prahy a další činnosti s ním. Ideální pro studentky speciální pedagogiky, pedagogiky či medicíny.

*Štěpánka Syrová
775 320 621, stepanka.syrova@seznam.cz*

Akvárium v kostele?

V našem kostele je takzvaná „dětská místnost“. Je to prosklená místnost u zvědnice, která má sloužit pro rodiče s dětmi, které v kostele během bohoslužeb nevydrží zachovat snesitelnou úroveň hluku a pohybu. Slouží příležitostně i jako zvědnice, nebo mimo mše jako herna pro děti, jejichž rodiče se účastní například nějaké-

ho semináře. Lidově se této místnosti říká akvárium neboli akvárko. Mám dvě prosby:

1. Najde se někdo z dospělých (třebas z řad maminek), kdo si vezme tuto místnost na starost? Nemyslí se tím dozor při bohoslužbách, ale zodpovědnost za její stav. Zodpovědná osoba či osoby by kontrolovaly, co tam je za předměty, v jakém jsou stavu, co je třeba doplnit, co vyhodit. A občas by zorganizovali větší úklid, na který ten běžný nestačí. Věřím, že se někdo najde a přihlásí se u mne nebo u Tomáše Redlicha. Předem děkuji.
2. Druhá prosba se obrací ke všem uživatelům akvárka – tedy spíše k jejich rodičům. Do kostela chodíme většinou proto, abychom se modlili, setkali s Pánem. Děti bereme s sebou většinou proto, že chceme, aby se to i ony naučily a přivykly tomuto prostředí již od dětství. Veďte děti k tomu, aby to pochopily. Berte děti do této místnosti spíš jako nouzové řešení, kdyby začaly druhé v kostele rušit. Pokud si zvyknou chodit si do kostela jen hrát, je možné, že jim to zůstane i později. Jen autička a panenky nahradí chytré telefony. Myslím, že i v dětské místnosti by mělo být co nejvíc takových hraček a předmětů, které by dětem připomínaly, že jsou v kostele.

P. Martin Hobza

Kadidlo a vůně guláše

V některých kostelích je při vstupu dovnitř cítit vůně kadidla. To se u nás stává zřídka kdy. Častěji je cítit vůně smažené cibulky či vařené zeleniny. Naštěstí to většinou zasáhne jen schodiště a sakristii. Kdo neví, že se ve čtvrtek večer vaří ve farní kuchyni ce večere pro účastníky kurzu Alfa, tak ho to asi překvapí. Je to velká výhoda, že

po bohoslužbách máme kam jít a můžeme spolu s farním sálem využít i dobrodiní přilehlé kuchyně. Jenže tato místnost je na tom podobně jako dětská místnost. Nemá správce. Tedy další prosba, zda by se našel někdo, kdo by si byl ochoten vzít kuchyň na starost. Podrobnosti bychom upřesnili. I zde věřím, že se někdo najde. Díky!

P. Martin Hobza

Zasedání Pastorační rady farnosti

V neděli 22. ledna 2017 se opět sešla pastorační rada naší farnosti na svém pravidelném zasedání. Nejprve jsme se rozhodovali, jakým způsobem proběhne letos plánovaná „bohoslužba smíření“. Bylo rozhodnuto, že v naší farnosti proběhne formou vigilie před nedělí Božího milosrdenství. Dále jsme připravovali způsob, kterým budou pro naše další setkání vybírána jednotlivá témata, a to tak, abychom je znali dostatečně dlouho dopředu a mohli se tak na jejich projednávání dobře připravit. Protože jsme se již několikrát v minulosti výběrem priorit pro práci PRF zabývali, byl poměrně rychle vytvořen předběžný seznam témat. Dále nás jednotliví členové PRF informovali o přípravách oslav 80. výročí posvěcení našeho kostela, o průběhu kurzu Alfa pro farníky a o pokračování Procesu Areál. Vyslechli jsme si i smutnou zprávu o vloupání do kostela a mnohem radostnější zprávy o nedávno proběhlém ekumenickém setkání a o nabídce několika farníků spolupracovat na přípravě Kobylítku. Členové Pastorační rady farnosti také podpořili vybírání peněz na salesiánský kostel v Bulharsku během letošního postu. Naopak negativně se PRF postavila k možnosti umísťovat do Kobylítku komerční reklamu. Stále opakujícím se té-

matem našich diskusí zůstává charitní práce v naší farnosti, a to v nejrozličnějších podobách.

Jiří Pavlíček

Pouť do Mariazell

Zveme farníky na třídní pouť do Rakouska Mariazell – Údolí Wachau s duchovním doprovodem P. Martina Hobzy a s tímto programem:

1. den – odjezd z farnosti v ranních hodinách Heiligenkreuz – cisterciácký klášter, Annaberg – alpské panorama s prohlídkou poutního kostela, příjezd do Mariazell, večere, nocleh
2. den – Mariazell – největší poutní místo Rakouska se soškou P. Marie, která pochází ze 13. století, křížová cesta, klenotnice s dary ze 14. – 18. stol., svatá studně s léčivým pramenem. Odpoledne volný program. Možnost pěší horské túry s využitím kabinové lanovky na vrchol Bürgeralpe (1254 m). Oblíbeným výletem je i pochod k jezeru Erlaufsee (3 km), kde se dá i koupat v případě příznivého počasí (jedná se však o horské jezero s chladnou vodou), večere, nocleh
3. den – Melk – benediktinský klášter. Projížďka výletní lodí po Dunaji údolím Wachau (asi 30 km) do města Krems (Kremže), historické centrum, odpoledne návrat domů, příjezd ve večerních hodinách

Termín: 10. 7. – 13. 7. 2017

Cena: 4.900,- Kč

Cena zahrnuje: dopravu luxusním autobusem, 2x ubytování v hotelu *** ve 2 lůžkových pokojích včetně polopenze, kompletní pojištění E1122220, služby průvodce, zákonné pojištění CK 159/1999 Sb.

Cena nezahrnuje: vstupy, projížďku lodí, jízdné lanovkou

S ohledem na atypický zájezd, mimo oficiální cestovní katalog CK Palomino, kdy je potřeba zavčas potvrdit ubytování v hotelu na sjednaný termín, **prosíme, aby se zájemci přihlásili nejpozději do úterý 28. 2. 2017.** Přihláškové archy jsou k dispozici v sakristii. Pokud se do uzávěrky přihlásí nižší počet účastníků, než činí 40 osob, zájezd realizován nebude.

*Za kolektiv těch, kteří pouť připravovali
Jiří Janák*

Hledáme zbrojnoše

Katolická zbrojnice, rubrika, s níž se setkáváte na stránkách Kobylístku již řadu let a za jejíž zrození a existenci vděčíme našemu farníkovi Kazimíru Večerkovi a jeho následovníkovi Františku Reiche-

lovi, by mohla v budoucnosti pod novým názvem i podobou přinášet kvízové otázky týkající se například života farnosti, její historie, současnosti a reálií. Ale možná by mohla mít i zcela jiný obsah, který by mohl být pro čtenáře Kobylístku přínosem. Vzhledem ke změnám v redakci, které byly oznámeny v lednovém čísle, hledáme od března k uvolněnému veslu této zajímavé rubriky nového nápaditého zbrojnoše či zbrojnošku. Hlásit se můžete na farní mail, rádi vám poskytneme prostor k obohacení všech čtenářů. A Kazimírovi i Františkovi moc děkujeme za pravidelné několikaleté vyzbrojování.

*Tomáš Redlich
farnost.kobylisy@sdb.cz*

MODLITBA

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvět se jméno tvé.
Přijď království tvé.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

~~A odpusť nám naše viny,~~ **SORRY JAKO,**
jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení,
ale zbav nás od zlého.
Amen.

Zlaté medaile unikly opět jen o vlásek...

Je sobota 21. ledna, časně mrazivé ráno vítá ještě rozespalé, ale odhodlané kobyliské florbalisty, kteří stejně jako vždy v hojném počtu vyrazí směr Uhřetěves na další pokračování salesiánských turnajů SHM. Jako by mrazivá zima ukolébala samotný úvod turnaje, kdy první zápasy ve skupinách připomínají spíše hru veteránů... Naštěstí se kluci dokáží i díky skvělým trenérům brzy vybičovat k lepším výkonům. Zápas střídá zápas, začíná se i fandit a turnaj opět nabírá správné tempo.

Naše starší kategorie zastoupena třemi týmy dokázala vybojovat stříbrné a bronzové medaile, díky nimž si vybojovali postup do závěrečného republikového přeboru SHM, který se uskuteční 25. března. Katego-

rie mladších žáků zastoupena taktéž třemi týmy dokázala zabojoval a domů si odváží bronzovou medaili.

Vědět o sobě daly i dva statečné týmy našich nejmladších benjamínků. Po zlepšeném výkonu z minulého měsíce se jeden tým probojoval do finále. Zde dokonce ještě dvě minuty před koncem vedl 1:0, avšak zákeřná střela do růžku, která probudila i místního pavouka ze zimních radovánek, znamenala rozstřel do prázdné branky přes celé hřiště. Zde se ukázalo, že umíme dát gól, jen když je v brance brankář... Zlato uniklo skutečně o pár centimetrů. Došlo i na slzičky, které se nakonec proměnily ve velkou radost z krásné stříbrné medaile.

Vrchol florbalové sezony se blíží...

TJ Lubná ve spolupráci s OÚ Lubná, ZŠ Lubná - Sebranice a Salesiánským střediskem Sebranice pořádají 14. ročník florbalového turnaje Dona Boska, na kterém nemůžeme chybět.

Ten se uskuteční v pátek 10. března 2017 ve sportovní hale Skalka v Lubné u Litomyšle. Na tuto akci pořádáme výjezd pro dvě věkové kategorie: a) mladší žáci: rok narození 2004 a mladší, b) starší žáci: rok narození

2001 a mladší. Samotný hrací den turnaje je pátek 10. 3., proto je nutná omluvenka rodičů z pátečního vyučování.

Plánovaný odjezd na turnaj bude ve čtvrtek 9. března 2017 v odpoledních hodinách. Přihlašování na akci je možné přes webové stránky střediska mládeže:

<https://strediskokobylisy.iddm.cz/>

Přihlášení nejpozději do středy 22. února 2017.

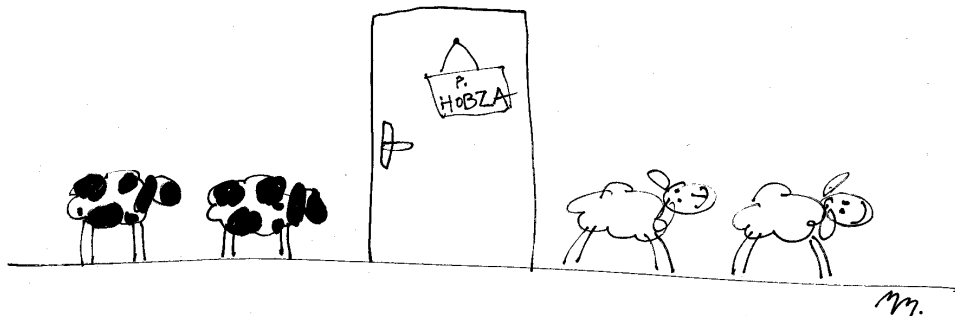
Doba postní začíná 1. března

Ve středu 1. března 2017 vstoupíme do doby postní, doby ztišení a přípravy na velikonoční svátky. Zveme děti, které se již zpovídají, prožít a slavit svátost smíření pro děti. Začátek bude jako vždy od 16 hodin

v kostele. Poté následuje dětská mše svatá, během níž budeme na čelo sypání popelem na znamení pravého pokání.

Stránky pro rodiny připravil

P. Ladislav Bandouch, SDB

Anketa

Milí čtenáři a milí autoři lednové ankety v rubrice Rodině, Anežko a Matěji, omlouváme se vám za zhoršenou čitelnost textů ankety v lednovém Kobylístku a níže znovu přinášíme její znění:

*Slyšel jsi
o obrácení sv.
Pavla? Co myslíš, že
pro něj znamenalo stát
se křesťanem?*

Slyšel. Změnil se mu celý život naruby. Z pronásledovatele se stal najednou pronásledovaným.

Matěj (12)

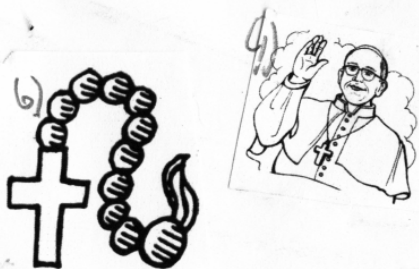
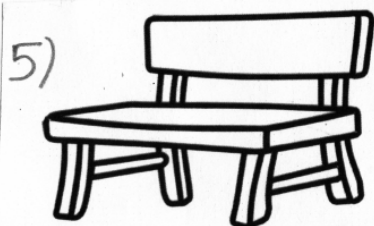
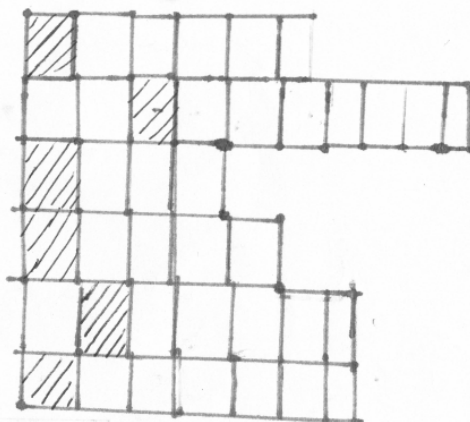
Pro Pavla znamenalo stát se křesťanem: věřit v Boha, odpouštět lidem a šířit evangelium.

Anežka (10)

Ježíška přišli navštívit také mudrci
jménem ----- Melichar a Baltazar

- 1) Modlit se chodíme do
- 2) Kněz čte při mši
- 3) Když je zima na krku nosíme
- 4) Hlavou církve je
- 5) V kostele sedíme na
- 6) Dlouhá modlitba k Panně Marii

1) Kostel, 2) evangelium, 3) stěna, 4) paprsky, 5) lano, 6) růženec

Stránku dětem připravila Alžběta Štarmanová.

D o Kobylis jsem se s manželem přistěhovala v roce 2000. Od prvního dne jsem se zde cítila jako doma. Narodili se nám tady naši dva chlapi, Vlastimil a Štěpán, dnes 15 a 11 let. Přestože jsem křtěná jako dítě, nemůžu říct, že by mě rodiče k víře vedli, byť také nemůžu říct, že bych vůbec nevěděla, o čem jde. Na gymnáziu jsem prožila obrácení a začala pravidelně chodit do kostela a na faru v Kolíně, kde jsem vyrůstala. Moje tehdejší aktivita byla pod vedením P. Vladimíra Mikulice až nezdravě intenzivní. Zřejmě jsem si později potřebovala projít pubertálním obdobím vzdoru, jehož součástí byl i absolutní odklon od víry a církve. Až s vlastními dětmi jsem se tak nějak začala postupně vracet. Štětí, bránila jsem se ale zejména vůči církvi, proto jsem do kostela s dětmi zašla na Vánoce, Velikonoce, později čas od času v neděli. Zlom u mě nastal v době, kdy starší syn začal docházet do kroužků k salesiánům. Bylo mi příjemné, že přestože jde o křesťanskou organizaci, nikdo mně, ani mým dětem netluče klíny do hlavy a víru nevnucuje. Chlapce jsem oba nechala pokřtít, ani jednoho tedy zde v Kobylisích. Oba mě za to zlořečí, neb vůbec nechťejí být křesťany a kostel a vše s ním spojené upřímně nenávidí. Po letech jsem pocítila potřebu si to všechno s Bohem nějak uspořádat, zašla k zevrubné zpovědi (Jožka Brtník to tenkrát statečně všechno unesl) a začala do kostela chodit pravidelněji. Starší Vlastimil dokonce ministroval a Bivoj (občanským jménem Tomáš Kašpar) mě pozval na agapé, že jinak se s nikým neseznámím. Neumím si přesně vybavit časové souvislosti, ale ještě o něco později mě pozvala Lucie Lišková, tehdejší ředitelka SHM, na zimní pobyt rodin s dětmi na Kvildě. Od těchto dvou pozvání můžu říct, že se začal rozvíjet můj vztah k farnosti, která je mi dnes zázemím a ve které tvořím pestrou paletu vztahů. Farnost i Salesiánské centrum jsou mi svým způsobem domácí pů-

Foto: Marie Muchová

dou a cítím se zde dobře. Po čase jsem začala pocítovat určitou dysbalanci mezi tím, co od farnosti přijímám a co jí dávám. Postupně jsem se proto stala dobrovolníkem zejména na poli psaného slova. Čas od času tedy napíšu pro Evu Špačkovou záznam některého z benefičních koncertů a stejně tak jsem ve své době psala texty z akcí SHM, později SKM, před jeho sloučením se střediskem. Velkou výzvou pro mě byla prosba Vladky Vojtíškové o pokračovatele v rozhovorech pro Kobylístek. To asi dnes vnímám jako svou stěžejní službu ve farnosti, která mě velmi baví a naplňuje. Střídám se v ní, a snad šťastně doplňuji, s Kamilou Schusterovou. Také stěžejní je pro mě členství v modlitebním společenství Hnutí Modlitby matek, které v naší farnosti čítá na téměř deset skupinek. Jde o společenství velmi osobní, až důvěrné, za které jsem neskonale vděčná. S dorůstajícími chlapci jsem pochopila, že jedinou mou účinnou zbraní ve výchově je modlitba. Manžel i nadále zůstává bezvřemcem a většina z vás ho nikdy neviděla. Tak to jsem v kostce já a moje farnost.

Olga Lisáková

*Děkujeme všem organizátorům a účastníkům
za krásný Stříbrný farní ples!*

Foto: Vojtěch Mucha

Poděkování bývalé ředitelce Farní charity

Od roku 2006 existuje v Kobyliších instituce s názvem Farní charita Praha 8 – Kobylice. Tři roky byla její ředitelkou Zuzana Řeháková. Touto cestou jí velmi děkuji za všechno dobré, co v této funkci vykonala. Od prvního

října 2016 ji nahradil pan Ing. Pavel Šimek, který je současně zástupcem ředitele Arcidiecézní charity Praha. Oběma vyprošuji potřebné Boží požehnání.

P. Martin Hobza

Já a Farní charita Kobylice

V našem kostele jsem byla pokřtěna jako dospělá v roce 2007. První věcí, kterou jsem chtěla po křtu dělat, bylo pomáhat v charitě. Tak jsem začala pod vedením ředitele Oty Fukárky. Charitu Kobylice jsem převzala v roce 2013. Mezi největší projekty je tradiční Tříkrálová sbírka, kde s pomocí koledníků a vedoucích skupinek pomáháme vybírat peníze pro potřebné. Dalším úžasným projektem je tradiční Bazárek dětského oblečení, kde jsme výtěžkem pomohli maminkám a dětem v nouzi v Azylovém domě, seniorům s Alzheimerovou chorobou...Sbírkou oblečení a věcí jsme pomohli lidem bez domova, rodinám v nouzi a spoustě dalším. Práce v charitě mě vždycky naplňovala, a proto jsem se rozhodla studovat dálkově vysokou

školu Misijní a charitní práce. Toto studium je náročné a skloubit to s prací, rodinou a Charitou už bylo na mě moc. Tak jsem se rozhodla dobrovolně odstoupit z funkce ředitelky a Charitu Kobylice předat dále. Chci poděkovat všem, kdo jste nás podporovali, spolupracovali, pomáhali a modlili se za nás. Pro mě bylo mé působení v Charitě Kobylice obdobím, na které budu ráda vzpomínat do konce života. Ono vidět na vlastní oči rozzářené dětské oči dítěte ze sociálně slabé rodiny, která nemá ani na dárek pro dítě k Vánocům, je velká odměna za dřinu, která se za tím vším schovává. Ještě jednou díky Vám všem, bylo mi ctí s Vámi spolupracovat.

Zuzana Řeháková

Tříkrálová sbírka 2017

Rádi bychom poděkovali všem, kdo se zapojili do letošní Tříkrálové sbírky, všem koledníkům, vedoucím skupinek i všem, kdo v hojné míře přispěli na charitativní dílo. Letos se v naší farnosti vybralo 87 485 Kč, což je značný nárůst oproti loňsku, kdy se

vybralo 59 244 Kč. Sbírkou se v naší farnosti zúčastnilo 78 dětí v osmnácti skupinkách. Všem patří veliký obdiv za nasazení, s kterým se pustili do koledování v letošních mrazech.

Ondřej a Helena Triebeneklovi

Úterky u Terky

Nové školní pololetí začnou mládežnická úterková setkání 7. února v čajovně U Veselého salesiána, kde je prostor pro hry, diskusi či jen posezení u sušenek a kafe. 14. února pak na mši svatou navážou diskusní skupinky a o týden později večer chval pod vedením skupiny Kairos. Poslední den února pak strávíme stejně tak, jako jsme ho začali – v Čajovně. Možná nám při těchto setkáních vystanou někdy otázky typu: Co je to služba? Proč bych měl druhým sloužit? A jak mohu pomáhat? Nejen o tom nám přijde 7. března pohovořit dobrovolník v Indii a koordinátor programu Cagliero Pavel Marčík ze SADBy (Salesiánská asociace Dona Boska). Určitě to bude stát za to. Těšíme se na Vás! P.S.: Na začátku ledna nás navštívil seminářista Tomáš Sixta s přednáškou o tom,

jak nás Bůh volá k tomu, abychom se stali dobrými lidmi a křesťany, a následně nato i dobrými partnery, duchovními atd. Záznam z tohoto večera si můžete stáhnout na našich stránkách www.terezicka.cz v sekci Nahrávky. Příjemný poslech!

Dominik Vachuda

**Prague
Cello
Quartet**

Benefiční koncerty a edukace pro školy v roce 2017

Několik málo informací o koncertech, které proběhnou v tomto školním roce v Salesiánském divadle.

Prague Cello Quartet - 7. března 2017 v 19.00 v Salesiánském divadle, 1 vstupenka – 200,- Kč (vstupenky jsou již téměř vyprodány) Prodej vstupenek probíhá každý všední den od 14 hod na recepci Salesiánského centra.

Pro Arte Antiqua - 16. května 2017 v 19.00 v Salesiánském divadle. Pro Arte Antiqua je první český soubor a jeden z nejstarších evropských souborů pro starou hudbu, hrající na historické nástroje (violy da braccio a violy da gamba), složený především z hudebníků České filharmonie. 1 vstupenka – 200,- Kč. Již přijímáme rezervace na e-mail: spackova@sdb.cz nebo tel: 283029311. Prodej vstupenek zahájíme 7. března 2017 na recepci Salesiánského centra od 14.00.

Postavte se k hudbě cellem – 16. 2. 2017,

20. 4. 2017, vždy ve čtvrtek – v 8.30 pro mladší děti a v 11.00 pro starší děti. Koncerty pro školy s etiketou. Účinkuje Prague Cello Quartet. Volná místa na všechny edukace ještě jsou. Srdečně Vás zveme!

Rezervace, dotazy

Rezervace přijímáme na koncerty (benefice, edukace), u kterých je uvedeno datum, kdykoliv, e-mailem na adresu: spackova@sdb.cz, 734648946, 732938172, 283029311. Pokud máte zájem a chcete dostávat informace o našich akcích včas, napište požadavek na e-mail: spackova@sdb.cz, informace Vám budou zaslány na Váš e-mail s předstihem.

Všechny informace také najdete na našich webových stránkách:

www.strediskokobylyisy.cz/divadlo/benefice/

www.strediskokobylyisy.cz/divadlo/edukace/

Eva Špačková

Dopolední semináře v Centru pro rodinu

Úterní dopolední semináře s hlídáním dětí. Vždy 9.30 – 11.30 v klubovně keramiky nebo U Šakala. Prosíme o přihlášení na: eva.klimankova@strediskokobylyisy.cz nebo 777182712.

14.2. Marie Muchová - Výroba keramických misek

- 21.2. Jiří Janák - Korálkování
- 28.2. Štěpánka Vojtěchovská - Jak posílit vztah mezi rodiči a dětmi
- 7.3. Marie Muchová - Glazura misek

Eva Klimánková

Sadba v novém roce

Duchovní obnova dobrovolníků

Není to dlouho, co se školní rok přelomil v půli. Stejně tak jsou v polovině své přípravy naši misijní dobrovolníci – koncem ledna proběhl čtvrtý přípravný víkend, tentokrát na Velehradě. Oproti minulému, aktivitami nabitému víkendu, byl tento spíše potravou pro duši a nesl se ve znamení ticha a roz-

jímání. Kdy zažijete snídani při poslechu vážné hudby, čas sami pro sebe, prostor na přemýšlení a duchovní pohovor? Chceme objevit vnitřní svobodu jako uvězněný pták v jámě, který roztáhne svá křídla, vyletí ven a najde vysvobození?

Nový kabát

Nový rok je pro mnoho lidí příležitostí, jak na sobě zapracovat a něco změnit, s něčím skončit nebo naopak začít s něčím úplně novým. Sadba využila začátek kalendářního roku ke změně své vizuální prezentace na veřejnosti a doplnila stávající logo o nový grafický prvek a slogan.

Grafický prvek (obrázek) představuje semínko, které roste a mění se ve zralého člověka, otevřeného a přijímajícího, ale schopného i dávat a dělit se o svoje dary. Sadba – už ze svého názvu – chce tomuto růstu napomáhat a zároveň se chce nechat obohacovat a inspirovat nadšením mladých lidí a společně s nimi i růst.

Postavička svým tvarem připomíná nejen vzrostlou rostlinku, ale i písmeno Y značící anglické Youth – mladí.

Symbolizované zjednodušené A v nápisu Sadba odkazuje na stříšku v salesiánském logu a hlásí se tak k salesiánským hodnotám a výchovným principům.

... na cestách

...podívejte se na naše stránky a přečtěte si další dopis od „zambijské“ dobrovolnice Marušky Procházkové. Dozvíte se, jaký je výhled z korby afrického nákladáku a že zázraky existují. Nebo navštivte Kubovy stránky – www.kubavindii.cz – a vyberte si některý z mnoha poutavě napsaných článků. Jeden z nejnovějších je též ve znamení cestování a turistického skotačení.

*Klidné zimní dny přeje
Pavel Ženíšek a tým Sadby
www.sadba.cz
www.adopcenablizko.cz*

Postní kasička a postní kalendář

Milí přátelé, velmi si vážíme vaší podpory salesiánských misí. Postní doba je ještě daleko, ale ono to uteče. Přicházíme už teď s nabídkou dvou cest solidarity s lidmi, kteří žijí na různých místech ve světě v těžších podmínkách než my v „Srdci Evropy“. Na každé z nich potkáte jinou skupinu souputníků. Obojí, postní kasičku i postní kalendář, si budete moci vyzvednout přímo v zadních lavicích našeho kostela nebo na vrátnici salesiánského domu, případně objednat na níže uvedených kontaktech. Budou pro vás připraveny od neděle 26. února.

1. Pro SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

šetřete do **postní kasičky**. Don Bosko řekl: „Kdykoliv něco dáváte chudému, svěřujete svůj majetek do rukou andělů, kteří z něj v den vaší smrti učiní klíč k nebi.“ Rozdělte se o to, co si v postní době odřeknete, s našimi spolubratry v Bulharsku, aby mohli dále pokračovat ve službě chudým dětem. Kasička ke stažení a více informací na www.bulharsko.salesiani.cz nebo zde: Salesiánská provincie Praha, Kobyliště nám. 1, 182 00 Praha 8, Tel.: 733 164 096, e-mail: fundraiser@sdb.cz, Číslo účtu: 16844021/0100, variabilní symbol 29

2. SALESIÁNSKÉ MISIE VE SVĚTĚ

můžete podpořit prostřednictvím **postního kalendáře**, který vás provede celou postní dobou. Postní kalendář funguje na podobném principu jako adventní kalendář – otevírají se okýnka, kde však nečeká žádná sladkost, ale zajímavá myšlenka, obrázek nebo informace týkající se misí. Dolů si můžete zapisovat, co jste si odepřeli, včetně přibližné ceny a celkovou částku zaslat na konci post-

ní doby na níže uvedený účet.

Z vašich uspořené peněz podpoříme salesiánské misie a dobrovolníky v Zambii, Kongu, Mexiku, Bangladéši aj. Postní kalendář si můžete objednat na:

Salesiánská asociace Dona Boska, z. s., Kobyliště náměstí 1000/1, 182 00 Praha 8 – Kobyliště, Tel.: +420 283 029 229, E-mail: sadba@sadba.org

Více na: www.sadba.org/postnikalendar

Číslo účtu: 2100240326/2010

Kateřina Cveková a Martina Mončková

Název	Vedoucí	Věk	Kapacita	Cena	Termín	Místo
Tábor rodin***	Eva Klimánková	0 – 99	7 rodin		1. 7. 2017 – 8. 7. 2017	Velké Losiny
Putování za Sumavskými obry (Oratoř)	Dušan Vaněk	6 – 12	18	2 500	1. 7. 2017 – 8. 7. 2017	Kvilda
Království nebeské**	Miroslav Martinek	8 – 10	16	2 100	2. 7. 2016 – 9. 7. 2016	Těhov u Vlašimi
Cesta za Polly	Markéta Hanáková	10 – 13	15	1 900	10. 7. 2017 – 15. 7. 2017	Jesenice
Kód Enigma	Petr Klasna	11 – 14	18	4 000	16. 7. 2017 – 29. 7. 2017	Suchomeřův Mlýn
Tajemství šesti sudů Napoleonova zlata	Ladislav Bandouch	7 – 13	25	2 200	22. 7. 2017 – 29. 7. 2017	Křenovice
Barvy paměti	Markéta Hanáková	14 – 17	14	1 900	22. 7. 2017 – 29. 7. 2017	Spáleniště
STAN	Adam Nedvídek	11 – 17	12	2 400	24. 7. 2017 – 30. 7. 2017	Bude upřesněno
Don Bosko – pánská jízda	Martin Hobza	11 – 13	20	2 400	31. 7. 2017 – 6. 8. 2017	Pohledec
Fotbalová chaloupka	Ladislav Bandouch	9 – 15	20	2 200	6. 8. 2017 – 11. 8. 2017	Sebranice u Litomyšle
Příměstský tábor pro nejmenší – 1. turnus	Blanka Malcová	3 – 7	17	2 100	7. 8. 2017 – 11. 8. 2017	Praha - Kobylisy
Příměstský tábor pro starší – 1. turnus	Kateřina Máčová	8 – 15	30	2 100	7. 8. 2017 – 13. 8. 2017	Praha - Kobylisy
Příměstský tábor pro nejmenší – 2. turnus	Blanka Malcová	3 – 7	17	2 100	14. 8. 2017 – 18. 8. 2017	Praha - Kobylisy
Příměstský tábor pro starší – 2. turnus	Adam Nedvídek	8 – 15	30	2 100	14. 8. 2017 – 18. 8. 2017	Praha - Kobylisy
Eldorádo	Michal Svoboda	7 – 14	35	2 100	14. 8. 2017 – 20. 8. 2017	Štítary
Příměstský tábor – 3. turnus	Eva Klimánková	6 – 10	17	2 100	21. 8. 2017 – 25. 8. 2017	Praha - Kobylisy
Pingpongová chaloupka	Pavel Andrlé	11 – 18	10	2 000	20. 8. 2017 – 26. 8. 2017	Bude upřesněno
Vodácká chaloupka	Jana Martinková	14 – 18	18	3 200	20. 8. 2017 – 27. 8. 2017	Vltava
HECI Hodnota – evangelium – cesta	Markéta Hanáková	14 – 17	15	1 200	24. 8. 2017 – 27. 8. 2017	Pánův Kopec

Uhrazení plné výše poplatku za pobyt není nezbytnou podmínkou účasti. Přednost mají účastníci z minulých let.

SALESIÁNSKÉ
TÁBORY
Příměstský tábor pro nejmenší – 1. turnus
Příměstský tábor pro starší – 1. turnus
Příměstský tábor pro nejmenší – 2. turnus
Příměstský tábor pro starší – 2. turnus
Eldorádo
Pingpongová chaloupka
Vodácká chaloupka
HECI Hodnota – evangelium – cesta

chaloupky@sdb.cz

www.strediskokobylyisy.cz

* pro účastníky s bydlištěm na Praze 8 sleva na 1.350, ** dříve vedl Martin Hobza, *** další informace a přihlašování eva.klimankova@strediskokobylyisy.cz

S dobrým manželem, přáteli a pod křídly salesiánů. Není nač si stěžovat.

Takových „obyčejných“ farníků je v našem kostele většina. Podílejí se na životě farnosti, i když nejsou moc vidět. Ludislava Hájková je součástí nejstaršího farního společenství. Má obdivuhodný smysl pro humor, pomáhá s úklidem kostela, pamatuje desítky let života farnosti. Po rozhovoru s ní mám pocit, že přesně takových úžasně „obyčejných“ věřících je ve farnosti potřeba nejvíce.

Jak dlouho chodíte do kobyliště farnosti?

Od poloviny 80. let. Dalo by se ale říct, že moje cesta do této farnosti začala ve Slavonicích. Jedná se o malé město v pohraničí u rakouských hranic, které mělo velké štěstí na dobrého kněze. Byli tam posíláni za trest. Na

začátku 60. let se tam ocitl i salesián P. Oldřich Med. Přišel z Jihlavy. Jeho proviněním bylo velké množství mladých lidí v kostele. Ironií je, že na začátku normalizace ze stejného důvodu musel odejít i ze Slavonic. Když jsem šla v roce 1970 do Prahy, doporučil mi chodit do kostela sv. Kříže na Příkopech. Za-

padla jsem do obrovské party mladých lidí, byla jsem moc ráda, protože jsem v Praze vlastně nikoho neznala. U sv. Kříže jsem se seznámila se svým manželem. Konec velké party mladých byl na jaře roku 1973, kdy byli z moci úřední salesiáni vyhnáni.

Když jsme se po 20 letech poprvé sešli, a od té doby se scházíme 2x ročně, chtěli jsme znát, jaká byla ta pověstná poslední kapka ke zrušení bohoslužby slova. Jen na vysvětlení - U sv. Kříže na Příkopech se každý čtvrtek slavila bohoslužba slova s kytarovým doprovodem. Tehdy něco nevidaného. Kostel byl zcela zaplněn. Po jejím skončení, po odchodu těch, co jen přišli na bohoslužbu a netušili nic o velkém společenství, po zamčení kostela zůstali ti, kteří tam patřili, kteří se znali, kteří o sobě věděli, kteří si důvěřovali a kteří si domlouvali různé akce. V roce 1973 přijela do Prahy sovětská kosmonautka Valentina Těrešková a zrovna ve čtvrtek kolem osmé hodiny večer projížděla ulicí na Příkopech směrem na Národní. Viděla obrovské množství mladých lidí. Na otázku, odkud ti mladí lidé jdou, se dozvěděla, že z kostela. Údajně osobně intervenovala u prezidenta Husáka, že něco takového je naprosto nemožné. Možná, že je to jen krásná legenda, či něčí výborný vtíp, ale je to tak nepravděpodobný příběh, že to možná může být i trochu pravda.

V roce 1976 zaměstnavatel mého muže přiděloval tzv. stabilizační byty na sídlištích na okraji Prahy a nám byl přidělen byt v Čimicích, kam jsme se nastěhovali v únoru 1977. O kostele v Kobylisích jsme věděli, protože zde bývala internátní škola pro děti s vadami řeči a v ní pracovala manželova maminka jako vychovatelka, ale my tehdy upřednostnili Bohnice. Za nějaký čas nás oslovila Pavla Schrötterová, že s Jardu zakládají manželské společenství a nabídla nám účast v něm, což jsme přijali. V úplném začátku jsme byli tři rodiny - Schrötterovi, Holadovi a my, za

krátkou dobu přišli Hlaváčkoví, Jelínkovi, Krčáloví, Anežka Klufová, Eva Kuchařová, Irena Syručková a Jan Král. Časem přibývali i Dubišarovi. Scházeli jsme se po bytech a kromě Jelínků všichni jsme chodili do kostela sv. Pavla a Petra do Bohnic. Duchovní vedení nám dával Jenda Vývoda. Když děti povyroستly, začaly chodit na náboženství, které učila Pavla Schrötterová, a díky tomu věděla o spoustě dalších rodin, které by chtěly chodit do společenství. Časem jsme se rozdělili na dvě menší skupiny, pracovní bych je nazvala Bohnice-západ a Bohnice-východ. My jsme chodili do východního křídla. Někteří z původního společenství odešli úplně pryč, anebo do západního křídla a zůstali jsme my, Holadovi, Dubišarovi a Jan Král. Posléze přišli Apacidisovi, Brichcinovi, Hamplovi, Kuchařovi, Podvalovi, Řihovi a Těthalovi. Ča-

sem Jendu Vývodu vystřídal Zdeněk Jančařík a byl u nás do té doby, než odjel studovat do Říma, což mohlo být na konci 90. let. Zdeňka vystřídal Radek Kuchař. Stále jsme se scházeli ve stejné sestavě i na začátku tohoto tisíciletí, ale pak řada odešla jinam, bylo nás málo, ale stále jsme se scházeli. Asi obdobná situace byla v západním křídle. V roce 2003 se Radek Kuchař stal farářem v kostele sv. Petra a Pavla v Bohnicích. Tehdy nám nabídl scházet se na faře a obě společenství se spojila a přizvala některé bohnické farníky mezi sebe. Opět mezi nás přišla Eva Kuchařová, a kde je Eva, tam je i Anežka Radinová. Radka v roce vystřídal P. Pavel Klimovič, a též nám dovolil scházet se na faře.

A jak jste přišli do Kobylis?

V polovině 80. let jsme postupně začali do Kobylis přecházet a můžou za to 4 faktory - děti, čas, počasí a naši přátelé. Naše děti chodily do turistického oddílu, též měly svá dětská společenství a chtěly se vídat s kamarády i v neděli. Z našeho domu do Bohnic jsou to asi 2 kilometry a někdy ráno jsme měli tak málo času, že jsme raději jeli autobusem do Kobylis, jindy zase nebylo ideální počasí na ranní procházku. Měli jsme přátele i v Kobylisích, se kterými jsme se občas museli domlouvat. Nebyl mail, mobily a ústní dohoda byla nejbezpečnější. Navíc už zde hrál Prokop Remeš a to byla v té době vzpruha.

Jde pořád o totéž společenství? Není to nejstarší společenství ve farnosti vůbec?

Ano, společenství funguje. V Kobylisích byla společenství dříve než v Bohnicích. Jsem přesvědčena, že jsme nejstarší bohnické společenství dokonce i věkem. Já jsem tam nejmladší, ale zkuste si představit, kolik ještě budu mít příležitostí být někde nejmladší... J. Pomalu nás ale ubývá. Někteří nemohou

přijít ze zdravotních důvodů a taky již 6 lidí odešlo na věčnost. A jak půjde čas, naše společenství takto přirozeně zanikne.

Dějiny zdejší farnosti tedy znáte docela dobře...

Ano, zažila jsem tu už kdeco. Pamatuju původní kostel a jeho přestavbu, agapé jsme měli nahoře v sále, kde bylo schodiště a které už dnes taky není. Nebyl tu sál s kuchýnkou, ani další místnosti v přízemí i v patře. Zpovědnice byly dřevěné kukaně a do kostela ze sakristie i ze zahrady se vcházelo taky jinak. Ale nedávné ukradení pokladnic, to tu snad ještě nebylo.

Jakým způsobem se farnost změnila za tu dobu, co ji znáte, kam se posouvá?

Především se rozrostla, a to i díky metru. Také pořád platí, že děti nejsou jinde v kostelech vítány, protože občas zlobí, pláčou a pobíhají. Tady sehnal velkou roli Jenda Vývoda, který upozorňoval starší farníky obzvláště při křtu dětí, že dítě neumí mluvit, neumí nám jinak říct, co chce, jen pláčem, a musíme být k nim tolerantní a trpěliví. Mnohdy se dalo poznat, která babička sem patří a která ne. Ty naše si pobíhající děti vůbec nevšímalý a neokřikovaly je. Taky tu máme luxusní podmínky v tom smyslu, že je tu spousta výborných, přátelských kněží a to každá farnost nemá. Je tu tolik aktivit, že tu svou si najde úplně každý.

Právě dobré podmínky pro rodiny s dětmi dělají tuto farnost přitažlivou. Bylo to tak vždy?

Děti tu byly vždy vítány a bylo jich tu dost. Dříve právě různá společenství se vzájemně starala o aktivity rodin s dětmi. Taky jsme chodili společně na výlety, jezdili společně na dovolenou, my v Bohnicích jsme měli vždy společnou nadílku sv. Mikuláše, pekli buřty, možná i pouštěli draky, ale nebylo to

v ohláškách ani na nástěnkách a o Kobylístku jsme si mohli nechat jen zdát. Když byly moje děti malé, byl hluboký komunismus, snažili jsme se být nenápadní, ale není vyloučeno, že jsme byli monitorováni Bezpečností. Jeden z důvodů rozdělení našeho spolčiča byl i ten, že do panelákového bytu se větší počet lidí nevejde, více lidí, více hluku, větší pozornost sousedů, mohli si našich setkávání všimnout a poznat jejich pravidelnost. Navíc lidé na nových sídlištích se moc neznají, což mohlo vést k zvýšenému zájmu.

Vy jste měla v minulosti na starost přípravy poutě do Francie, jak to bylo?

To je velmi nadneseně řečeno. Šlo pouze o pouť do Provence. Mám ráda Francii, a i když jsem tam byla vícekrát, mohla bych tam jezdit pořád. Stále je co objevovat. Jožka Brtník mě tehdy požádal, abych napsala místa, která by stálo za to vidět. Vytvořila jsem seznam a jejich místa jsem vyznačila na mapě a předala Jožkovi. Samotný plán na každý den pak dělal profesionál a byla to moc pěkná pouť.

Zdejší první pouť do Izraele byla v roce 2006. Té jsme se s manželem zúčastnili. Poutní zájezdy do Itálie pořádala na začátku 90. let ve farnosti paní Dajbychová a další poutě na různá místa v Evropě pak manželé Vymazalovi.

Vy se tady v kostele podílíte na úklidu. To je věc, o které se málo ví. Co všechno to obnáší a jak jste se k tomu dostala?

Když jsem šla do důchodu, říkala jsem si, jak já můžu být užitečná pro farnost. Rozhodla jsem se, že pomůžu s úklidem. Líbí se mi slova paní Hejné. Ta říká, když někdo už nemůže uklízet, Pán Bůh vždy někoho najde a pošle. Vůbec není vyloučeno, že přesně takto jsem se k úklidu dostala. Úklid probíhá každý pátek po ranní mši svaté. Když jsme všechny, tak je nás deset, ale nebývá to

vždycky. Uklízí se kostel, všechny místnosti okolo kostela, zpovědnice, zádveří do ulice a v létě i do zahrady a průjezd. Vloni v létě jsme tady byly na úklid jenom tři a to člověk v praxi pozná, co to znamená, když se řekne, práce jak na kostele. Obdivuhodná je paní Krčilová, která letos v létě oslaví 84 let. Uklízí dětskou místnost a myje sklo směrem k oltáři a dost často uklízí po dětech hračky, knížky, rozházené pastelky a výkresy. Jako bonus někdy i použitou plínku. Kdyby rodiče dohlédli, aby takové věci nebyly, určitě by paní Krčilové udělali radost.

Je problém najít na úklid nové posily nebo se to daří pokrýt?

Čas od času se v Kobylístku objevuje informace, že by bylo dobré, kdyby se našly nové posily. Ale za posledních deset let si nepamatuji, že by se něco takového stalo.

Co je pro vás osobně na této farnosti magnetem, co vás sem přitahuje?

Líbí se mi, že jsou zde zastoupeny všechny generace jako v rodině. I malé děti se mohou zapojit třeba při obětním průvodu. Je tady úžasná atmosféra, daná mladými, kteří mají energii a elán a předávají ji vlastně i nám starším. Chodím sem ráda, protože se zde vidím s přáteli, setkávám zde hodně lidí, někdy ani nevím, jak se jmenují, ale vím, že sem patří. Je mi milé, když kdekoliv potkám někoho, koho znám z kostela třeba i jen od vidění, pozdravím se s ním, což v Praze není běžné.

Působíte velmi optimistickým dojmem. Kde berete inspiraci k tomu, dívat se na svět s nadhledem?

Taky bych to ráda věděla. Něco jsem asi zdědila či odkoukala od své babičky, která se o mne hodně starala, nic ji nerozházelo, byla velkorysá se smyslem pro humor, na všechno znala řešení, asi mne taky trochu

rozmazlovala a dokázala lumpačit. Ač původem z Moravského Slovácka, vyrostla na Slovensku a občas na nás mluvila maďarsky. To byla taky velká legrace. Škoda, že jsem si ta slova nezapísovala. Taky jsem léty pochopila, že je dobré se na lidi a situace dívat pozitivně. Ráda říkám, že je dobré zachovat důstojný klid a netlačím na pilu a nechci za každou cenu něco chtít, protože už vím, že vše dopadne jinak a někdy mnohem lépe, než bych očekávala. Víte, já jsem z učitelské rodiny. Moji rodiče a hlavně moje matka se velmi angažovala v roce 1968. Ve Slavonicích třeba nikdy nebyl před i po 2. sv. válce dívčí skautský oddíl, ona ho tam založila, v srpnu vylepovala plakáty, nic neodvolala a pak jí soudruzi všechno sečetli. V červnu 1969 byla vyhozena ze školy jako jedna z mála učitelék v okrese Jindřichův Hradec. Nemohla nikde najít jakoukoliv práci ve Slavonicích ani v okolí. Nedávno jsem se dozvěděla, že to byl právě otec Slávky Holadové, který se jí zastal, aby mohla alespoň pracovat na drůbežárně. I otec nakonec skončil v dělnické profesi, ale za méně dramatických okolností. Učila jsem se poměrně dobře, mám ráda historii a v té době jsem dobře uměla francouzsky a chtěla jsem to studovat na vysoké škole, kam jsem se dvakrát hlásila, ale zcela bezúspěšně. Pak jsem pochopila, že toto není moje cesta. Moji mladší bratři se nedostali ani na střední školu, taky se dobře učili. To nebyla příjemná doba, ale prošla jsem životem s dobrým manželem, mnoha přáteli a to ještě pod křídly salesiánů. Na co bych

si měla stěžovat, proč bych se měla trápit? Těžko říct, jestli bych toto měla, kdyby moje maminka vše odvolala, a my, její děti, jsme mohly studovat. Jen tak na okraj, maminka byla třídní učitelkou Slávky Holadové.

Nabízí zdejší farnost dostatek aktivit pro seniory? Je něco, co třeba v nabídce chybí?

Mně osobně nechybí nic. Každý si může vybrat podle zájmu a kondice a není třeba vše dělit na mladší a seniory. Jsou tu nabídky, které jsou pro každého, jako třeba momentálně kurz Alfa.

Vaše křestní jméno není úplně obvyklé, má to nějaký zvláštní příběh?

Ano, moje křestní jméno příběh má. Moje maminka chodila do reálného gymnázia v Jihlavě a ve vedlejší třídě byla studentka Luďa. Už se nikdy nedozvím, byla-li Ludmila, Ludvíka či opravdu Luďka od mužské varianty Luďek. Toto křestní jméno se tak líbilo mé mamince, že jsem ho dostala i já. Jenže v 50. letech nebyl problém jmenovat se Venuše či Pampeliška, ale Luďa problém byl. Jméno muselo být vhodně ukončeno, a tak jsem Ludislava. Podle webu *Kde jsme* se toto jméno dávalo ve 40. a v 50. letech minulého století a je nás 28 v celé ČR. Muži se jménem Ludislav taky jsou. Těch je pouze 5.

Kamila Schusterová

Ludislava Hájková (1951) pochází ze Slavonic, od roku 1970 žije v Praze. Je vdaná, má dvě děti a dvě vnoučata. Pracovala v Tesle Hloubětín, po mateřské dovolené v Ústavu radiotechniky a elektroniky ČSAV. Od roku 1991 pracovala v administrativě na Úřadu Federální vlády, Vlády ČR a na Ministerstvu pro místní rozvoj.

Dobrovolníci v Bulharsku

Milí čtenáři Kobylístku, jelikož jsou Boží cesty nevyzpytatelné, v půlce ledna mě život zavál na 7 měsíců na dobrovolnou službu k salesiánům do Bulharska. Již před rokem a půl jsem zde byla jako prázdninový dobrovolník a letos jsem se sem vrátila na trochu delší dobu. Co vše mi to přinese a o jaké zážitky se s vámi budu moci podělit, nevím. Nicméně bych se o svou zkušenost tady alespoň pár řádky ráda podělila, jelikož mám neodbytný pocit, že se mi dostalo velkého daru, který alespoň takto nedokonale chci sdílet dál. Tak tedy přeji pěkné počtení! Jelikož se teď pár měsíců tady v Kobylístku budeme vídat (doufám, snad toto předsevzetí dodržím), možná by se na úvod slušelo trochu se představit. Jmenuji se Anežka Kotrbová a v Kobylístu jste mě v minulých letech mohli potkat ve středisku na nějakém ze sportovních kroužků (fotbal, pingpong, frisbee), na prázdninových chaloupkách, na Útercích či nedělních mších. I proto si myslím, že řada z vás mě zná. V září jsem dokončila bakalářské studium Finanční matematiky na MFF UK. Nicméně kromě matematiky a sportu mě baví i práce s dětmi (jak výše zmíněné aktivity trochu napovídají) a to bude asi i jeden z důvodů, proč jsem teď tady v Bulharsku.

Již přes 20 let zde působí čeští salesiáni a v posledních letech sem každý rok jezdí čeští dobrovolníci darovat rok svého života. Hlavní práce je tu s romskými dětmi z okrajové části Staré Zagory. Od nejmenších po pubertáky. Jelikož vzdělání je tu obecně na mizerné úrovni a u romských dětí je to ještě horší (dodržování řádu a udržení pozornosti není zrovna jejich silná stránka, že jo), tak hodně času trávíme s dětmi psaním úkolů a doučováním. To s nimi máme každý den (od úterý do pátku). Kromě toho pro ně připravujeme různá tvoření a hry, podle toho,

co je zrovna za den. Můžu ale potvrdit slova mnoha dobrovolníků před námi, že každý den je tady vlastně maličko jiný. O překvapek tu není nouze.

Co ještě napsat? Jsem tu sice jen 11 dní, ale už se toho odehrálo mnoho, tak nevím, co vybrat. Tak třeba první vtipnou historku. K ní by asi bylo dobré zmínit, že s dětmi samozřejmě mluvíme bulharsky a že já na tom zatím nejsem úplně slavně, teprve se ji učím a maličko si oživuji to, co jsem se naučila před rokem a půl. Teď už ale k té historce... To jsem takhle hned první den byla odpoledne na doučování a přišla tam i jedna holčina, Gjuzel, kterou jsem znala už odminula. Protože chtěla, šla jsem s ní číst jednu pohádkovou knížku. Dokud četla a já jen kontrolovala, jestli to zhruba odpovídá písmenkům azbuky v knížce, tak to docela šlo. Času jsme ale měly hodně, a když přečetla už druhou pohádku, navrhla, že mi ji převypráví. Řekla jsem si, že je to dobrý nápad, že to pro ni alespoň bude změna. Mělo to ovšem jeden háček – nerozuměla jsem, o čem ta pohádka byla, natož abych zvládla pochytit, jak mi to ona převypráví. Nicméně se do toho pustila. Občas ztratila nit a to bylo pak trochu blbý, protože jsem nevěděla, jestli jen neví, jak pokračovat nebo už je konec pohádky. :D Pak nám pořád ještě zbývala čtvrt hodina, tak mě napadlo, že bychom jako oživení mohli udělat to, že já budu číst a ona to bude psát. Jenže mi nedošlo, že to bude psát psacím písmem, které je trochu jiné než tiskací azbuka. Takže jsem neměla tuchy, co to píše. Už jsem si myslela, že jsem zahnaná do kouta a nevybrusím z toho, ale nakonec jsme to udělaly tak, že mi pak musela to, co napsala, přečíst. Nějak jsme si tedy poradily. Někdy musí dobrovolník být i hercem. Jak dobrým hercem jsem byla, nevím. Docela by mě zajímalo, jestli jí došlo, že vůbec netuším, co mi

převyprávuje. :D A na závěr mi dovolte ještě jednu myšlenku (už je to dlouhé, já vím, ale dojmů je tolik). Jedna z věcí, která mě tu v prvních dnech nejvíc oslovila, byla upřímná dětská radost z maličkostí. Z ledu na chodníku. Když s nimi jdeme z machaly na mši, celou cestu se chtějí klouzat. Ze sněhu, že se můžeme koulovat. Z toho, když jim otec Jaroslav zaplatí jízdu na kolotoči. Z toho, když má na ně člověk čas a hraje si s nimi nebo je obejmje. V pokoji mi po minulých dobrovolnicích zůstal papír s různými hláškami. Je tam také tato: Dobrovolnice: „Bože, děkuji ti za toto ráno.“ Druhá dobrovolnice: „Za to se dá děkovat?“ Tak jsem si říkala, že by mi někdy prospělo, abych byla více jako děti (srov. Mt 18, 3)

a dokázala se radovat z maličkostí. Myslím, že dalších 7 měsíců k tomu budu mít více než dost inspirace kolem sebe.

Anežka Kotrbová

Více zážitků se můžete dozvědět zde:

uzasubg.wordpress.com

Napište mi, co by vás zajímalo (a já se o tom pokusím napsat):

anezka.spit@centrum.cz

Čtěli byste místní dílo podpořit? Budeme rádi!:

<http://www.adopcenablizko.cz/chci-pomoci/>

Staň se dobrovolníkem i ty ;)):

<http://www.adopcenablizko.cz/a/stat-se-dobrovolnikem/>

Únor

sudé liché každý každá	po út čt pá so	19.15 19.20 19.00-19.30 18.00 18.30	Hovory o Bibli s jáhnem Jaroslavem Schrötterem, míst. Emauzy Hovory nad katechismem s jáhnem Josefem Fířtem, míst. Emauzy Eucharistická adorace, kostel Růženc z mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc Mše svatá s texty z následující neděle
6.-10.	po-pá		Jarní prázdniny
7.	út	18.30	Úterky u Terky - Čajovna U Veselého salesiána
9.	čt	19.05-19.30	Adorace s modlitbami za povolání k manželství a rodinnému životu
11.	so	15.45	Udílání svátosti pomazání nemocných, kostel a farní sál
12.	ne		Klub seniorů, posezení a zpívání s harmonikou Milana Miškaříka
13.	po	19.10 19.10	Setkání rodičů dětí k přípravě na 1. svaté přijímání, kostel Společenství živého růžence
14.	út	9.30 18.30	Výroba keramických misek, seminář, Marie Muchová, (přihlášky) Úterky u Terky, diskusní skupinky
15.	st	18.00	Setkání katechetek a katechetů, farní kancelář
16.	čt	18.30-21.00	Sourozenecké konstelace, seminář, klubovna U Hrocha (přihlášky)
17.	pá	18.30	Měsíční zastavení s Donem Boskem, bohoslužba a program, kostel
18.	so		Setkání pastorační rady farnosti Pout' zamílovaných ke sv. Valentinu, Vyšehrad, sv. Petr a Pavel
19.	ne	14.00-17.00	Intergalaktický karneval, prostory Salesiánského střediska mládeže
21.	út	9.30 19.15	Korálkování, seminář, Jiří Janák (přihlášky) Večer chval otevřený všem, skupina Kairos, kostel
23.	čt	18.30-21.00	Jak zacházet se stresem, seminář, klubovna U Hrocha (přihlášky)
26.	ne		Praha neznámá a trhy a tržnice, přednáška pana Janáka, farní sál
28.	út	9.30 18.30	Jak posílit vztah mezi rodiči a dětmi, seminář, Stěpánka Vojtěchovská Úterky u Terky - Čajovna U Veselého salesiána

Březen

pátek		17-55	Pobožnost křížové cesty, kostel
1.	st		Popeleční středa, vstup do doby postní
2.	čt	9.30 19.00-19.30 19.30-22.00	Mamky sobě, Nástup do práce po rodičovské, M. Cacáková, m. Emauzy Adorace a modlitby za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu Noční adorace (možnost zapsat se do služeb uprostřed kostela)
3.	pá	17.00 19.30-20.30	Příležitost ke svátosti smíření, při večerní mši přijímání pod obojí Uvedení do duchovní četby nedělních textů Pisma, místnost Emauzy
5.	ne	18.30	Zařazení katechumenů mezi čekatele křtu
7.	út	9.30 18.30 19.00	Glazura misek, seminář, Marie Muchová (přihlášky) Úterky u Terky, host Pavel Marčík s programem Cagliero - SADBA Koncert Prague Cello Quartet, Salesiánské divadlo
9.	čt	18.30-21.00	Výchova synů, seminář, klubovna U Hrocha (přihlášky)
11.	so	9.30-16.00	Duchovní obnova farnosti včetně rodin, kostel, farní prostory (přihlášky)
12.	ne		Kl. seniorů, Smetanovo muzeum, putování po rodokmenu Bedřicha Smetany
		19.30	Setkání akolytů
16.-19.	čt-ne		Duchovní obnova s Pavoučkem, rodinný skauting (přihlášky)
17.-19.	pá-ne		Dont stop, duchovní obnova mládeže
19.	ne	7.30	První skrutinium čekatelů křtu, kostel
25.	so		Duchovní obnova Salesiánské rodiny, kostel, farní prostory